

3. แนวทางการปรับตัวทางวัฒนธรรมใหม่ ได้แก่

1) การเรียนรู้ศึกษาข้อมูลด้วยตนเองผ่านการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยที่พำนักอาศัย และการใช้ภาษาไทย

2) การมีบุคคลต่างวัฒนธรรมในฐานะคู่สื่อสาร คือ สื่อบุคคล หน่วยงานที่นักศึกษาเปิดรับ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาชาวลาเวเลือกสื่อสารกับเพื่อนชาวไทยในเรื่องการเรียน และสื่อสารกับเพื่อนชาวลาเวในเรื่องการใช้ชีวิต ส่วนนักศึกษาชาวแกมพูชาที่มีความสนิทสนมและสื่อสารกันเฉพาะภายในกลุ่มของตนมากกว่า จึงทำให้มีเวลาไม่มากพอสำหรับโอกาสในการเรียนรู้วัฒนธรรมไทย ส่วนการปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ และบุคลากรของหน่วยงานวิเทศสัมพันธ์ จะมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยในการปรับตัวทั้งในเรื่องการเรียน และการใช้ชีวิต

3) การเปิดรับสื่อมวลชนไทย ได้แก่ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ ละคร เพลง ภาพยนตร์ และสื่อใหม่ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับตัว เป็นข้อมูลการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรม และให้ความเพลิดเพลิน

คำสำคัญ: กระบวนการปรับตัวทางวัฒนธรรม, นักศึกษาชาวลาเว, นักศึกษาชาวแกมพูชา, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

Abstract

The research aims to investigate intercultural adaptation process, factors supporting Laotian and Cambodian students' strategies in adapting to new culture while studying in Ubon Ratchathani University. Both quantitative and qualitative methods, namely survey questionnaires and in-depth interviews, were used in this research. There were 30 key informants in this study, including 1) twenty-five Laotian and Cambodian students and 2) five university administrators, teachers and staff. The research results are as follows:

1. Overall, the intercultural adaptation process of Laotian and Cambodian students mostly indicated preservation of one's own ethnic identity; at the same time, there was evidence of bicultural identity as they gradually assimilated into Thai culture. Concerning the stages of

cultural adaptation, after a certain period of their stay in Thailand, the Laotian students showed a great deal of cultural adaptation, particularly in Thai language communication which also increased their self-confidence and made them feel as if Thailand were their own home. However, the Cambodian students' stages of cultural adaptation differed from those of the Laotian students because they had stayed in Thailand in a shorter period of time. Thus, they were drawn into intriguing environment and new experiences, for example, culture, people, and food.

2. The factors assisting Laotian and Cambodian students' cultural adaptation were:

1) predisposition or individual condition and identity such as background, personality, expectation, levels of preparation for the new place, language and communicative skills,

2) social condition of the host environment, especially the flexible and compromising aspects of Thai culture, first impression of group support from Thai people, institutional legitimization of new identity, opportunities in cooperative tasks, and frequent communication with Thai people, and

3) the important role of mass media in providing the students with information and relaxation resources, all of which partially helped Laotian and Cambodian students in adapting to the new culture at different levels.

3. Students' strategies in adapting to new culture were as follows:

1) Self-learning via web-based research, for example, information regarding Ubon Ratchathani University, accommodation, and Thai language usage,

2) the results revealed Laotian students preferred interacting with Thai students in terms of study and more likely to shared life styles with Laotian students, whereas Cambodian students showed more interaction among people in their own group. Consequently, the Cambodian